

Предмет

Преюдициално запитване — Raad van State — Тълкуване на член 49 ЕО — Национална правна уредба, с която се забранява организирането на игри и събирането на залози без разрешение и която предвижда евентуално разрешение само за един-единствен оператор, за да се защити общественото благосъстояние и общественото здраве — Отказ да се издаде разрешение на оператор (по Интернет), който вече разполага с разрешение в други държави членки, включително в държавата членка, в която се намира неговото седалище — Подновяване на такова разрешение без процедура за възлагане на обществена поръчка — Императивни съображения от общ интерес

Диспозитив

1. Член 49 ЕО трябва да се тълкува в смисъл, че допуска правна уредба на държава членка като разглежданата в главното производство, която за организирането и рекламирането на хазартни игри прилага режим на изключителни права в полза само на един оператор и която забранява на всеки друг оператор, включително и установен в друга държава членка, да предлага по Интернет на територията на първата държава членка обхващани от посочения режим услуги.
2. Член 49 ЕО трябва да се тълкува в смисъл, че принципът на равно третиране и на произтичащото от него задължение за прозрачност са приложими по отношение на процедурите за предоставяне и за подновяване на разрешение на един-единствен оператор в областта на хазартните игри, доколкото не става въпрос за публичноправен оператор, чието управление е под прекия надзор на държавата, или за частноправен оператор, върху дейността на който публичните власти могат да упражняват строг контрол.

(¹) ОВ С 197, 2.8.2008 г.

Решение на Съда (втори състав) от 3 юни 2010 г. (преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden, Нидерландия) — Ladbrokes Betting & Gaming Ltd, Ladbrokes International Ltd./Stichting de Nationale Sporttotalisator

(Дело C-258/08) (¹)

(Член 49 ЕО — Ограничения на свободното предоставяне на услуги — Хазартни игри — Провеждане на хазартни игри по Интернет — Правна уредба, която предвижда разрешение само за един-единствен оператор — Отказ да се предостави разрешение за провеждане на хазартни игри на оператор, разполагащ с разрешение в други държави членки — Обосноваване — Пропорционалност — Контрол върху всяка конкретна мярка за прилагане на националната правна уредба)

(2010/C 209/06)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Ladbrokes Betting & Gaming Ltd, Ladbrokes International Ltd.

Ответник: Stichting de Nationale Sporttotalisator

Предмет

Преюдициално запитване — Hoge Raad der Nederlanden Den Haag — Тълкуване на член 49 ЕО — Национална правна уредба, с която се забранява организирането на игри и събирането на залози без разрешение и която предвижда евентуално разрешение само за един-единствен оператор, за да се защити общественото благосъстояние и общественото здраве — Отказ да се издаде разрешение на оператор (по Интернет), който вече разполага с разрешение в други държави членки, включително в държавата членка, в която се намира неговото седалище — Императивни съображения от общ интерес

Диспозитив

1. Национална правна уредба като разглежданата в главното производство, която има за цел да овладее пристрастеността към хазартни игри, както и да се бори с измамите, и която действително допринася за постигането на тези цели, може да се разглежда като ограничаваща свързаните със залаганя дейности по последователен и систематичен начин, дори и ако притежателят или притежателите на изключително разрешение са оправомощени да правят предлагането на услугите си на пазара привлекателно, като въвеждат нови хазартни игри и като използват реклама. Запитващата юрисдикция следва да провери дали незаконните дейности, свързани с игрите, могат да представляват проблем в съответната държава членка, който би могъл да се отстрани с разрастването на разрешените и регламентираните дейности, и дали това разрастване не е в такъв мащаб, че да го направи несъвместимо с целта да се овладее посочената пристрастеност.
2. С оглед на прилагането на съвместима с член 49 ЕО правна уредба на държава членка относно хазартните игри националният съд не трябва да проверява във всеки конкретен случай дали мярката за изпълнение, която има за цел да осигури спазването на тази правна уредба, може да гарантира осъществяването на преследваната с нея цел и дали съответства на принципа на пропорционалност, доколкото тази мярка е необходим елемент, за да се осигури полезното действие на посочената правна уредба, и не съдържа никакво допълнително ограничение по отношение на ограничението, което следва от същата правна уредба. Обстоятелството, че посочената мярка за изпълнение е приета вследствие на напесата на публичните органи, насочена към гарантиране на спазването на националната правна уредба, или на искане на частноправен субект в рамките на гражданско производство с оглед защита на правата, които той черпи от същата правна уредба, не оказва въздействие върху разрешаването на спора, с който е сезирана запитващата юрисдикция.

3. Член 49 ЕО трябва да се тълкува в смисъл, че допуска правна уредба на държава членка като разглежданата в главното производство, която за организирането и рекламирането на хазартни игри прилага режим на изключителни права в полза само на един оператор и забранява на всеки друг оператор, включително и установен в друга държава членка, да предлага по Интернет на територията на първата държава членка обхванати от посочения режим услуги.

(¹) ОВ С 223, 30.8.2008 г.

Решение на Съда (първи състав) от 3 юни 2010 г. (преюдициално запитване от Tribunal Supremo, Испания) — Caja de Ahorros y Monte de Piedad de Madrid/Asociación de Usuarios de Servicios Bancarios (Ausbanc)

(Дело С-484/08) (¹)

(Директива 93/13/ЕИО — Потребителски договори — Клаузи, определящи основния предмет на договора — Съдебен контрол на неравноправния и характер — Изключване — По-строги национални разпоредби за осигуряване на по-високо ниво на защита на потребителите)

(2010/С 209/07)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Supremo

Страни в главното производство

Ищец: Caja de Ahorros y Monte de Piedad de Madrid

Ответник: Asociación de Usuarios de Servicios Bancarios (Ausbanc)

Предмет

Преюдициално запитване — Tribunal Supremo — Тълкуване на член 2 ЕО, член 3, параграф 1, буква ж) ЕО и член 4, параграф 1 ЕО и на член 4, параграф 2 и член 8 от Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори (ОВ L 95, стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 273) — По-строги национални разпоредби за осигуряване на по-високо равнище на защита на потребителя — Контрол

върху клаузите, определящи основния предмет на договора или съответствието на цената и възнаграждението с доставените стоки или предоставените услуги

Диспозитив

1. Член 4, параграф 2 и член 8 от Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат национална правна уредба като разглежданата в главното производство, която допуска съдебен контрол на неравноправния характер на договорните клаузи, отнасящи се до основния предмет на договора или до съответствието на цената и възнаграждението, от една страна, и доставените стоки или предоставените услуги, от друга страна, дори ако тези клаузи са изразени на ясен и разбираем език.

2. Член 2 ЕО, член 3, параграф 1, буква ж) ЕО и член 4, параграф 1 ЕО допускат тълкуване на член 4, параграф 2 и член 8 от Директива 93/13, според което държавите членки могат да приемат национална правна уредба, която допуска съдебен контрол на неравноправните договорни клаузи, отнасящи се до основния предмет на договора или до съответствието на цената и възнаграждението, от една страна, и доставените стоки или предоставените услуги, от друга, дори ако тези клаузи са изразени на ясен и разбираем език.

(¹) ОВ С 19, 24.1.2009 г.

Решение на Съда (първи състав) от 3 юни 2010 г. — Европейска комисия/Кралство Испания

(Дело С-487/08) (¹)

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Свободно движение на капитал — Член 56 ЕО и член 40 от Споразумението за ЕИП — Разлика в третирането — Дивиденди, разпределяни на местни и чуждестранни дружества)

(2010/С 209/08)

Език на производството: испански

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: R. Lyal и I. Martinez del Peral Cagigal)

Ответник: Кралство Испания (представител: N. Díaz Abad)